

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 176 (XX) — Nr. 152

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 28 februarie 2008

SUMAR

	<u>Pagina</u>		<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 70 din 5 februarie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (1) lit. b), e) și f) din Ordonanța Guvernului nr. 17/2002 privind stabilirea perioadelor de conducere și a perioadelor de odihnă ale conducătorilor vehiculelor care efectuează transporturi rutiere și organizarea timpului de muncă al lucrătorilor mobili în transportul rutier de mărfuri și persoane	2–3	Decizia nr. 77 din 5 februarie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 ¹ alin. 9 din Codul de procedură penală	8–9
Decizia nr. 71 din 5 februarie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (6), art. 8, art. 16 alin. (1) și art. 22 alin. (2) din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism	3–5	Decizia nr. 78 din 5 februarie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 504 alin. 3 din Codul de procedură penală	10–11
Decizia nr. 72 din 5 februarie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 73 alin. (7) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului	5–7	Decizia nr. 79 din 5 februarie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 361 alin. 2 din Codul de procedură penală	11–12
Decizia nr. 75 din 5 februarie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 172 alin. 1 teza întâi din Codul de procedură penală	7–8	Decizia nr. 80 din 5 februarie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 și art. 278 ¹ alin. 8 lit. c) din Codul de procedură penală	13–14
		Decizia nr. 81 din 5 februarie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215 alin. 3 din Codul penal	14–15
		Decizia nr. 85 din 5 februarie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale	15–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 70**

din 5 februarie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (1) lit. b), e) și f) din Ordonanța Guvernului nr. 17/2002 privind stabilirea perioadelor de conducere și a perioadelor de odihnă ale conducătorilor vehiculelor care efectuează transporturi rutiere și organizarea timpului de muncă al lucrătorilor mobili în transportul rutier de mărfuri și persoane

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (1) lit. b), e) și f) din Ordonanța Guvernului nr. 17/2002 privind stabilirea perioadelor de conducere și a perioadelor de odihnă ale conducătorilor vehiculelor care efectuează transporturi rutiere și organizarea timpului de muncă al lucrătorilor mobili în transportul rutier de mărfuri și persoane, excepție ridicată de Societatea Comercială „Analog Trans” — S.R.L. din orașul Ovidiu, județul Constanța, în Dosarul nr. 1.605/229/2007 al Judecătoriei Fetești.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, considerând că prevederile legale criticate au fost abrogate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 29 august 2007, pronunțată în Dosarul nr. 1.605/229/2007, **Judecătoria Fetești a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (1) lit. b), e) și f) din Ordonanța Guvernului nr. 17/2002**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Analog Trans” — S.R.L. din orașul Ovidiu, județul Constanța.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, deoarece, contrar prevederilor art. 23 alin. (12) și ale art. 45 din Constituție, persoana juridică, respectiv operatorul de transport, nu poate avea calitatea de contravenient și, în consecință, nu poate fi sancționată în temeiul dispozițiilor legale criticate, întrucât respectarea obligațiilor la care fac referire aceste dispoziții este în sarcina conducătorului auto.

Judecătoria Fetești consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul precizează că Ordonanța Guvernului nr. 17/2002 a fost abrogată, dar soluția legislativă cuprinsă în textele de lege criticate a fost preluată de dispozițiile art. 9 alin. (1) lit. n) din

Ordonanța Guvernului nr. 37/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 565 din 16 august 2007. Apreciază că aceste din urmă prevederi de lege nu contravin dispozițiilor constituționale invocate în motivarea excepției.

Avocatul Poporului arată că, întrucât actul normativ criticat a fost abrogat expres prin Ordonanța Guvernului nr. 37/2007, sunt incidente prevederile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, astfel încât excepția este inadmisibilă.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 16 alin. (1) lit. b), e) și f) din Ordonanța Guvernului nr. 17/2002 privind stabilirea perioadelor de conducere și a perioadelor de odihnă ale conducătorilor vehiculelor care efectuează transporturi rutiere și organizarea timpului de muncă al lucrătorilor mobili în transportul rutier de mărfuri și persoane, publicată în Monitorul Oficial la României, Partea I, nr. 94 din 2 februarie 2002, aprobată prin Legea nr. 466/2003, cu modificările și completările ulterioare.

În susținerea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia apreciază că dispozițiile legale criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 23 alin. (12) privind libertatea individuală și ale art. 45 privind libertatea economică.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

Anterior sesizării Curții Constituționale, Ordonanța Guvernului nr. 17/2002 a fost abrogată prin art. 13 din Ordonanța Guvernului nr. 37/2007 privind stabilirea cadrului de aplicare a regulilor privind perioadele de conducere, pauzele și perioadele de odihnă ale conducătorilor auto și utilizarea aparatelor de înregistrare a activității acestora, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 565 din 16 august 2007, fără ca soluția legislativă criticată să fi fost preluată de noua reglementare.

Curtea reține că, în conformitate cu dispozițiile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, pot forma obiect al controlului de constituționalitate numai legile și ordonanțele în vigoare ori dispoziții dintr-o lege sau ordonanță în vigoare.

În consecință, având în vedere că dispoziția legală criticată nu mai este în vigoare, în cauză devin incidente dispozițiile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, excepția de neconstituționalitate fiind inadmisibilă.

Față de cele arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (1) lit. b), e) și f) din Ordonanța Guvernului nr. 17/2002 privind stabilirea perioadelor de conducere și a perioadelor de odihnă ale conducătorilor vehiculelor care efectuează transporturi rutiere și organizarea timpului de muncă al lucrătorilor mobili în transportul rutier de mărfuri și persoane, excepție ridicată de Societatea Comercială „Analog Trans” — S.R.L. din orașul Ovidiu, județul Constanța, în Dosarul nr. 1.605/229/2007 al Judecătoriei Fetești.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 februarie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 71 din 5 februarie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (6), art. 8, art. 16 alin. (1) și art. 22 alin. (2) din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (6), art. 8, art. 16 alin. (1) și ale art. 22 alin. (2) din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism, excepție ridicată de Societatea Comercială „Service Auto Serus” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 5.337/303/2007 al Judecătoriei Sectorului 6 București — Secția civilă.

La apelul nominal răspunde consilierul juridic al Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor, cu delegație la dosar, lipsă fiind autorul excepției, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Având cuvântul, pe fond, reprezentantul Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, considerând că dispozițiile legale atacate nu contravin textelor constituționale invocate în susținerea ei.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, făcând referire la jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 23 august 2007, pronunțată în Dosarul nr. 5.337/303/2007, **Judecătoria Sectorului 6 București** —

Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (6), art. 8, art. 16 alin. (1) și art. 22 alin. (2) din Legea nr. 656/2002, excepție ridicată de Societatea Comercială „Service Auto Serus” — S.R.L. din București.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 20, art. 23 alin. (11), art. 45, art. 53 și art. 135 alin. (2) lit. a), deoarece „stabilesc în sarcina persoanei juridice și a unor salariați ai acestora obligații pentru a căror îndeplinire nu sunt prevăzute criteriile concrete, bazându-se doar pe suspiciuni. Aceste obligații sunt contrare principiului universalității drepturilor și obligațiilor și încalcă prezumția dobândirii licite a averii. În esență, legiuitorul impune persoanei juridice desemnarea unei persoane special împuternicite pentru a aplica prevederile Legii nr. 656/2002, astfel că se conferă statului o poziție de control, de directă supraveghere centrală, în totală contradicție cu sistemul economic de piață”.

Judecătoria Sectorului 6 București — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este întemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În argumentarea acestui punct de vedere susține că „dispozițiile de drept material vizate de excepția de neconstituționalitate ridicată se încadrează în limitele ingerințelor justificate pe care statul le poate exercita, respectând principiul proporționalității, în executarea obligației pozitive ce îi incumbă în raport cu art. 1 din Protocolul adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, dar și în raport cu legislația comunitară. Astfel, statele membre au considerat încă din momentul adoptării

Tratatului de la Roma faptul că politica fiscală este unul dintre atribuțiile suveranității naționale, legislația primară comunitară acordând un grad ridicat de autonomie în acest domeniu”.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că prevederile legale criticate nu încalcă dispozițiile constituționale invocate de autorul excepției.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 3 alin. (6), art. 8, art. 16 alin. (1) și ale art. 22 alin. (2) din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 904 din 12 decembrie 2002, cu modificările și completările ulterioare. Aceste dispoziții legale au următorul cuprins:

— Art. 3 alin. (6): „*Persoanele prevăzute la art. 8 ori persoanele desemnate conform art. 14 alin. (1) vor raporta Oficiului, în cel mult 24 de ore, efectuarea operațiunilor cu sume în numerar, în lei sau în valută, a căror limită minimă reprezintă echivalentul în lei a 10.000 euro, indiferent dacă tranzacția se realizează prin una sau mai multe operațiuni legate între ele.*”;

— Art. 8: „*Intră sub incidența prezentei legi:*

a) *băncile, sucursalele băncilor străine, instituțiile de credit și sucursalele din România ale instituțiilor de credit străine;*

b) *instituțiile financiare, cum sunt: fonduri de investiții, societăți de investiții, societăți de administrare a investițiilor, societăți de depozitare, de custodie, societăți de servicii de investiții financiare, fonduri de pensii și alte asemenea fonduri, care îndeplinesc următoarele operațiuni: creditarea, incluzând creditul de consum, creditul ipotecar, factoringul, finanțarea tranzacțiilor comerciale, inclusiv forfetarea, leasingul financiar, operațiuni de plăți, emiterea și administrarea unor mijloace de plată, cărți de credit, cecuri de călătorie și altele asemenea, acordarea sau asumarea de garanții și subscrierea de angajamente, tranzacții pe cont propriu sau în contul clienților prin intermediul instrumentelor pieței monetare, cecuri, ordine de plată, certificate de depozite, schimb valutar, produse financiare derivate, instrumente financiare legate de cursul valutar ori de rata dobânzilor, valori mobiliare, participarea la emiterea de acțiuni și oferirea de servicii legate de aceste emisiuni, consultanță acordată întreprinderilor în probleme de structură a capitalului, strategia industrială, consultanță și servicii în domeniul fuziunilor și al achizițiilor de întreprinderi, intermedierea pe piețele interbancare, administrarea de portofolii și consultanță în acest domeniu, custodia și administrarea valorilor mobiliare, precum și sucursalele din România ale instituțiilor financiare străine;*

c) *societățile de asigurări și reasigurări, precum și sucursalele din România ale societăților de asigurări și reasigurări străine;*

d) *agenții economici care desfășoară activități de jocuri de noroc, amanet, vânzări-cumpărări de obiecte de artă, metale și*

pietre prețioase, dealeri, turism, prestări de servicii și orice alte activități similare care implică punerea în circulație a valorilor;

e) *auditorii, persoanele fizice și juridice care acordă consultanță fiscală, contabilă ori financiar-bancară;*

e1) *notarii publici, avocații și alte persoane care exercită profesii juridice liberale, în cazul în care acordă asistență în întocmirea sau perfectarea de operațiuni pentru clienții lor privind cumpărarea ori vânzarea de bunuri imobile, acțiuni sau părți sociale ori elemente ale fondului de comerț, administrarea instrumentelor financiare sau a altor bunuri ale clienților, constituirea sau administrarea de conturi bancare, de economii ori de instrumente financiare, organizarea procesului de subscriere a aporturilor necesare constituirii, funcționării sau administrării unei societăți comerciale, constituirea, administrarea ori conducerea societăților comerciale, organismelor de plasament colectiv în valori mobiliare sau a altor structuri similare, precum și în cazul în care își reprezintă clienții în orice operațiune cu caracter financiar ori vizând bunuri imobile;*

f) *persoanele cu atribuții în procesul de privatizare;*

g) *oficiile poștale și persoanele juridice care prestează servicii de transmitere de bani, în lei sau în valută;*

h) *agenții imobiliari;*

i) *Trezoreria Statului și autoritățile vamale;*

j) *casele de schimb valutar;*

j1) *asociațiile și fundațiile;*

k) *orice altă persoană fizică sau juridică, pentru acte și fapte săvârșite în afara sistemului financiar-bancar.”;*

— Art. 16 alin. (1): „*Persoanele juridice prevăzute la art. 8, precum și structurile de conducere ale profesiilor juridice liberale vor stabili proceduri și metode adecvate de control intern, pentru a preveni și a împiedica spălarea banilor și finanțarea actelor de terorism, și vor asigura instruirea angajaților pentru recunoașterea operațiunilor care pot fi legate de spălarea banilor sau de finanțarea actelor de terorism și luarea măsurilor imediate ce se impun în asemenea situații.”;*

— Art. 22 alin. (2): „*Contravențiile prevăzute la alin. (1) lit. a) se sancționează cu amendă de la 100.000.000 lei la 300.000.000 lei, iar contravențiile prevăzute la alin. (1) lit. b) se sancționează cu amendă de la 150.000.000 lei la 500.000.000 lei.”*

Textele constituționale invocate în susținerea excepției sunt cele ale art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 23 alin. (11) privind prezumția de nevinovăție, art. 45 privind libertatea economică, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi și al unor libertăți și ale art. 135 alin. (2) lit. a) privind libertatea comerțului.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea reține următoarele:

Scopul Legii nr. 656/2002 îl constituie prevenirea și combaterea spălării banilor, precum și a finanțării actelor de terorism. În vederea realizării acestui scop legea prevede o serie de obligații ce revin persoanelor prevăzute la art. 8 și unor salariați ai acestora pentru a urmări printr-un sistem de control intern operațiunile financiare suspecte de a facilita spălarea banilor ori finanțarea actelor de terorism, urmând să informeze despre acestea instituția publică specializată.

Stabilirea unor obligații în sarcina persoanelor juridice, astfel cum este cea prevăzută de art. 16 alin. (1) din Legea nr. 656/2002, nu constituie o încălcare a dispozițiilor constituționale invocate, ci are drept scop protejarea unui interes general, și anume prevenirea și combaterea spălării banilor și instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism.

Curtea constată că aplicarea și executarea unor sancțiuni contravenționale pecuniare nu încalcă prevederile constituționale referitoare la garantarea și ocrotirea proprietății fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

private, chiar dacă aceste măsuri determină diminuarea, în mod corespunzător, a patrimoniului, întrucât ele sunt consecința însăși a încălcării legii.

În ceea ce privește dispozițiile art. 3 alin. (6) din Legea nr. 656/2002, potrivit căroro „persoanele prevăzute la art. 8 ori persoanele desemnate conform art. 14 alin. (1) vor raporta Oficiului, în cel mult 24 de ore, efectuarea operațiunilor cu sume în numerar, în lei sau în valută, a căror limită minimă reprezintă echivalentul în lei a 10.000 euro, indiferent dacă tranzacția se realizează prin una sau mai multe operațiuni legate între ele”, cât și răspunderea contravențională reglementată de art. 22 alin. (1) și (2) din lege pentru încălcarea acestei obligații, Curtea constată că acestea nu contravin prevederilor art. 53 alin. (1) din Constituție, deoarece este dreptul statului ca, în funcție de politica economico-fiscală, să aprecieze care fapte prezintă pericol social și să le incrimineze prin prevederea lor ca fapte contravenționale.

Față de cele arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (6), art. 8, art. 16 alin. (1) și art. 22 alin. (2) din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism, excepție ridicată de Societatea Comercială „Service Auto Serus” — S.R.L din București în Dosarul nr. 5.337/303/2007 al Judecătoriei Sectorului 6 București — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 februarie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 72 din 5 februarie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 73 alin. (7) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 73 alin. (7) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, excepție ridicată de Paul Rezeanu în Dosarul nr. 6349.1/59/03.04.2006 al Curții de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public pentru a-și exprima

punctul de vedere față de excepția de neconstituționalitate ridicată.

Acesta pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, întrucât textul de lege criticat nu contravine prevederilor constituționale și convenționale invocate. Mai mult, susține că autorul excepției vizează aspecte ce țin de interpretarea și aplicarea legii, operațiuni ce constituie atributul exclusiv al instanței de judecată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 29 august 2007, pronunțată în Dosarul nr. 6349.1/59/03.04.2006, **Curtea de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 73 alin. (7) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului.**

Excepția a fost ridicată de Paul Rezeanu într-o acțiune de contencios administrativ având ca obiect „litigiu privind funcționarii publici Legea nr. 360/2002”.

Produs electronic destinat exclusiv informării gratuite a persoanelor fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile art. 73 alin. (7) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, astfel cum au fost modificate și completate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 89/2003, sunt discriminatorii prin raportare la conținutul legislativ inițial al acestui articol, în sensul creării unei stări de inegalitate între agenți de poliție cu același nivel de pregătire profesională. Astfel, unii au beneficiat, sub imperiul reglementării anterioare, de recunoașterea dreptului de a trece în categoria ofițerilor de poliție, iar alții, datorită noii reglementări, sunt supuși unor condiții restrictive pentru recunoașterea acelorași drepturi „conferite de lege.” Or, în opinia autorului excepției, dreptul subiectiv al destinatarilor Legii nr. 360/2002, născut din momentul intrării în vigoare a actului normativ, „nu poate fi desființat decât printr-o prevedere expresă a legii, justificată de schimbarea condițiilor de aplicare în conformitate cu prevederile constituționale ale art. 16”.

Curtea de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal opinează în sensul netemeinicii excepției de neconstituționalitate. Arată că textul legal criticat nu conține norme discriminatorii, iar situația agenților de poliție aflați în funcție în momentul modificării Legii nr. 360/2002 este reglementată prin norme tranzitorii, în sensul neaplicării noilor prevederi legale asupra acestei categorii. Mai mult, apreciază că în cauza de față sunt puse în discuție aspecte ce țin de interpretarea textului legal atacat și care vor fi abordate odată cu soluționarea fondului cauzei.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază, în punctul său de vedere, că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Precizează mai întâi că invocarea excepției de neconstituționalitate cu privire la un text legal în vigoare presupune neconcordanța acestuia cu prevederile Constituției, iar nu raportarea diferențelor dintre legislația anterioară și cea actuală la dispozițiile constituționale, astfel că, sub acest aspect, excepția are caracter inadmisibil. Arată, apoi, că o prevedere din legea nouă nu poate fi considerată neconstituțională pentru că diferă de prevederea din legea veche, rațiunea noii reglementări legislative fiind, în virtutea principiului neretroactivității legii, tocmai aplicarea sa imediată și în mod unitar tuturor situațiilor identice, create după intrarea sa în vigoare.

Avocatul Poporului, prin punctul de vedere transmis Curții Constituționale, apreciază că prevederile art. 73 alin. (7) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului sunt constituționale, acestea aplicându-se deopotrivă tuturor persoanelor vizate de ipoteza normei juridice, fără privilegii și fără discriminări pe considerente arbitrare în cadrul aceleiași categorii.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului și dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 73 alin. (7) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 440 din 24 iunie 2002, dispoziții modificate prin art. 1 pct. 43 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 89/2003 pentru modificarea și completarea Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 715 din 14 octombrie 2003, ordonanță aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 101/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 346 din 20 aprilie 2004. Dispozițiile art. 73 alin. (7) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului au, în prezent, următoarea redactare: „(7) *Agenții de poliție care au absolvit studii superioare au dreptul de a participa la concursul pentru ocuparea posturilor de ofițeri vacante, în condițiile prezentei legi.*”

Autorul excepției consideră că textul de lege menționat încalcă prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție și ale art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, texte referitoare la principiul egalității și la interzicerea discriminării.

Analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea Constituțională constată că, în formularea criticii, autorul excepției pornește de la comparația dintre forma veche, abrogată, a art. 73 alin. (7) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului și cea actuală, căpătată ca urmare a modificărilor introduse prin art. 1 pct. 43 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 89/2003. Textul de lege criticat, prin care sunt reglementate condițiile legale necesare pentru trecerea agenților de poliție cu studii superioare (categoria B) în categoria ofițerilor de poliție (categoria A), este apreciat ca fiind discriminatoriu, prin raportare la conținutul legislativ avut anterior modificărilor introduse prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 89/2003, în sensul că, în prezent, sunt necesare condiții mai „restrictive” pentru avansarea agenților de poliție, asemenea condiții fiind inexistente la momentul intrării în vigoare a legii.

Curtea observă că o asemenea critică de neconstituționalitate nu poate fi primită și excepția de neconstituționalitate este, în consecință, neîntemeiată, pentru următoarele considerente:

Neconstituționalitatea unui text legal nu se poate pretinde prin simpla comparație dintre reglementarea veche și cea nouă, ultima, apreciată ca fiind mai puțin favorabilă, declanșând automat un așa-zis conflict de constituționalitate. În jurisprudența sa în materie, de exemplu, prin Decizia nr. 44 din 24 aprilie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 345 din 17 decembrie 1996, Curtea a reținut în mod constant faptul că nu constituie discriminare dacă, prin jocul unor prevederi legale, anumite persoane pot ajunge în situații defavorabile, apreciate subiectiv, prin prisma propriilor lor interese, ca defavorabile.

Totodată, Curtea constată că autorul excepției de neconstituționalitate pune în discuție aspecte specifice operațiunilor de interpretare și aplicare a legii, ce constituie atributul exclusiv al instanței de judecată. Având în vedere dispozițiile tranzitorii ale art. 72 alin. (1) și ale art. 73 alin. (1) din Legea nr. 360/2002, potrivit cărora agenții de poliție aflați în funcție nu vor fi afectați de prevederile referitoare la condițiile de studii și stagiul în grad și au echivalat gradele militare cu gradele profesionale, conform pregătirii și studiilor fiecăruia, cu menținerea drepturilor câștigate anterior, urmează ca instanța de judecată să facă interpretarea și aplicarea dispozițiilor legale incidente față de situația concretă specifică speței deduse soluționării.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 73 alin. (7) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, excepție ridicată de Paul Rezeanu în Dosarul nr. 6349.1/59/03.04.2006 al Curții de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 februarie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 75 din 5 februarie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 172 alin. 1 teza întâi din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 172 alin. 1 din Codul de procedură penală, excepție invocată de Florentin Scaletchi în Dosarul nr. unic 41.070/3/2006 al Curții de Apel București — Secția I penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistrat-asistent referă faptul că autorul excepției a depus la dosar o cerere de amânare pentru lipsă de apărare și pentru a depune acte în justificarea excepției.

Ministerul Public pune concluzii de respingere a cererii, arătând că încheierea de sesizare a fost înregistrată la Curtea Constituțională în septembrie 2007, existând, prin urmare, timp suficient pentru angajarea unui apărător.

Curtea, deliberând, respinge cererea de amânare a cauzei.

Având cuvântul, Ministerul Public solicită respingerea excepției ca devenită inadmisibilă, întrucât, prin Decizia nr. 1.086 din 20 noiembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 866 din 18 decembrie 2007, Curtea a constatat că prevederea „care implică audierea sau prezența învinuitului sau inculpatului căruia îi asigură apărarea”, cuprinsă în art. 172 alin. 1 teza întâi din Codul de procedură penală, este neconstituțională.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 25 iunie 2007, pronunțată în Dosarul nr. unic 41.070/3/2006, **Curtea de Apel București — Secția I penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de**

neconstituționalitate a dispozițiilor art. 172 alin. 1 din Codul de procedură penală, excepție invocată de Florentin Scaletchi în dosarul menționat.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că „unul dintre indicatorii procesului echitabil — principiul egalității armelor — nu poate fi atins prin actuala reglementare a art. 172 alin. 1 teza întâi din Codul de procedură penală, atâta timp cât organul de urmărire penală are acces nelimitat la toate datele cauzei, iar inculpatul, prin apărător, are dreptul să cunoască numai acele acte ce implică audierea sau prezența sa, legea restrângând dreptul la apărare garantat de Constituție, care consacră că, în tot cursul procesului, părțile au dreptul să fie asistate, în vreme ce textul de lege limitează drepturile apărătorului, *id est* ale inculpatului, numai la acele acte care implică audierea sau prezența învinuitului sau inculpatului.” Se mai arată că, anterior modificării aduse prin art. I pct. 99 din Legea nr. 356/2006, art. 172 alin. (1) din Codul de procedură penală permitea apărătorului învinuitului sau inculpatului să asiste la efectuarea tuturor actelor de urmărire penală.

Curtea de Apel București — Secția I penală apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se arată că în textul de lege criticat se reglementează atât drepturile apărătorului, învinuitului sau inculpatului în faza de urmărire penală, dar și modalitățile de încunoaștințare a acestuia, cu producerea dovezilor în acest sens.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece dispozițiile legale criticate nu aduc atingere prevederilor constituționale referitoare la accesul liber la justiție și garantarea dreptului la apărare.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. 172 alin. 1 din Codul de procedură penală sunt neconstituționale, deoarece încalcă prevederile art. 24 din Constituție. Părțile procesului penal au dreptul de a fi asistate de apărător la efectuarea oricărui act de urmărire penală și nu doar la efectuarea aceluia care implică audierea sau prezența părții.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum rezultă din încheierea de sesizare, îl constituie dispozițiile art. 172 alin. 1 din Codul de procedură penală, cu denumirea marginală „Drepturile apărătorului”, așa cum au fost modificate și completate prin art. I pct. 99 din Legea nr. 356/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 677 din 7 august 2006. Din susținerile autorului excepției rezultă însă că acesta critică numai dispozițiile art. 172 alin. 1 teza întâi din Codul de procedură penală.

Așa fiind, Curtea urmează să se pronunțe asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 172 alin. 1 teza întâi din Codul de procedură penală, având următorul cuprins: „În cursul urmăririi penale, apărătorul învinuitului sau inculpatului

are dreptul să asiste la efectuarea oricărui act de urmărire penală care implică audierea sau prezența învinuitului sau inculpatului căruia îi asigură apărarea și poate formula cereri și depune memorii”.

Autorul excepției susține că textul de lege criticat încalcă prevederile constituționale ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil și ale art. 24 privind dreptul la apărare, precum și dispozițiile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că dispozițiile art. 172 alin. 1 teza întâi din Codul de procedură penală au mai făcut obiectul controlului de constituționalitate. Astfel, prin Decizia nr. 1.086 din 20 noiembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 866 din 18 decembrie 2007, Curtea a constatat că prevederea „care implică audierea sau prezența învinuitului sau inculpatului căruia îi asigură apărarea” cuprinsă în acest text de lege este neconstituțională.

Așa fiind și întrucât în prezenta cauză este criticată aceeași prevedere, sunt incidente dispozițiile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, potrivit cărora „Nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale”, iar excepția de neconstituționalitate urmează să fie respinsă ca devenită inadmisibilă.

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 172 alin. 1 teza întâi din Codul de procedură penală, excepție invocată de Florentin Scalețchi în Dosarul nr. unic 41.070/3/2006 al Curții de Apel București — Secția I penală.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 februarie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 77
din 5 februarie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 9 din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 9 din Codul de procedură penală,

Produs electronic destinat exclusiv informării gratuite a persoanelor

excepție ridicată de Răzvan Virgil Stan în Dosarul nr. 2.490/94/2007/RJ al Judecătorei Bufta.

La apelul nominal răspunde autorul excepției, asistat de apărătorul ales, lipsă fiind celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, autorul excepției, prin avocat, reiterează, pe scurt, argumentele expuse în scris în motivarea excepției și solicită, pentru aceleași motive, admiterea excepției și modificarea actului normativ criticat în sensul îndepărtării criticilor de neconstituționalitate formulate.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

Produs electronic destinat exclusiv informării gratuite a persoanelor fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 10 septembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 2.490/94/2007/RJ, **Judecătoria Buftea a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 9 din Codul de procedură penală**, excepție invocată de Răzvan Virgil Stan.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 16 referitoare la egalitatea în drepturi, art. 21 alin. (3) referitoare la dreptul la un proces echitabil, precum și ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitoare la dreptul la un proces echitabil, deoarece „atribuirea calității de act al sesizării instanței plângerii formulate în temeiul art. 278¹ din Codul de procedură penală de către o persoană fizică sau juridică interesată încalcă dreptul constituțional al acuzatului de a lua cunoștință de fapta de care este învinuit și de încadrarea juridică a acesteia, neasigurându-se astfel dreptul la un proces echitabil în cadrul căruia să se apere în mod calificat”.

Judecătoria Buftea consideră că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, deoarece desfășurarea unui proces penal, în condițiile în care nu există o acțiune penală pusă în mișcare și nu este stabilit cadrul procesual, încalcă dispozițiile art. 21 alin. (3) din Constituție. Astfel, instanța apreciază că plângerea persoanei vătămate nu poate pune în mișcare acțiunea penală, act procedural prin care persoana care se presupune a fi comis infracțiunea devine subiect activ al răspunderii penale, deoarece acțiunea penală aparține societății și nu unei persoane particulare.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul, invocând jurisprudența Curții Constituționale în materie, consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că prevederile legale criticate nu încalcă dispozițiile constituționale invocate de autorul excepției.

Față de cele arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 9 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Răzvan Virgil Stan în Dosarul nr. 2.490/94/2007/RJ al Judecătoriei Buftea.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 februarie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 278¹ alin. 9 din Codul de procedură penală, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 356/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 677 din 7 august 2006, și au următorul cuprins: „În cazul prevăzut în alin. 8 lit. c), actul de sesizare a instanței îl constituie plângerea persoanei la care se referă alin. 1.”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a mai pronunțat cu privire la critici similare prin deciziile nr. 864 din 9 octombrie 2007 și nr. 985 din 6 noiembrie 2007, ambele publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 786 din 20 noiembrie 2007. Cu acele prilejuri, Curtea a statuat că, după învestirea instanței în condițiile prevăzute de art. 278¹ din Codul de procedură penală, acțiunea penală se exercită tot de către procuror, care, în funcție de probele administrate și de dispozițiile legale aplicabile în cauză, poate să ceară condamnarea inculpatului, achitarea acestuia sau încetarea procesului penal.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții, atât soluția pronunțată de Curte prin deciziile menționate, cât și considerentele care au fundamentat-o sunt valabile și în prezenta cauză.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 78
din 5 februarie 2008referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 504 alin. 3
din Codul de procedură penală

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocar — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Ion Predescu — judecător
Puskás Valentin Zoltán — judecător
Tudorel Toader — judecător
Augustin Zegrean — judecător
Iuliana Nedelcu — procuror
Florentina Geangu — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 504 alin. 3 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Lucian Pavel Măgărin în Dosarul nr. 3.297/3/2007 al Tribunalului Caraș-Severin — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 12 septembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 3.297/3/2007, **Tribunalul Caraș-Severin — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 504 alin. 3 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Lucian Pavel Măgărin.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că textul de lege criticat limitează în mod nejustificat dreptul la repararea prejudiciului cauzat în situația privării de libertate în mod nelegal, prin impunerea existenței unor condiții preliminare declanșării acțiunii, respectiv stabilirea unei stări de fapt prin intermediul unei ordonanțe a procurorului de revocare a măsurii privative, de scoatere de sub urmărire penală sau de încetare a urmăririi penale ori prin hotărâre a instanței de revocare a măsurii privative sau restrictive de libertate, înlăturând astfel posibilitatea obținerii de despăgubiri pentru alte situații de privare a libertății în mod nelegal.

Tribunalul Caraș-Severin — Secția civilă consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul, invocând jurisprudența Curții Constituționale în materie, consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că prevederile legale criticate nu încalcă dispozițiile constituționale invocate de autorul excepției.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și ale art. 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 504 alin. 3 din Codul de procedură penală, conform cărora „*Privarea sau restrângerea de libertate în mod nelegal trebuie stabilită, după caz, prin ordonanță a procurorului de revocare a măsurii privative sau restrictive de libertate, prin ordonanță a procurorului de scoatere de sub urmărire penală sau de încetare a urmăririi penale pentru cauza prevăzută în art.10 alin. 1 lit. j) ori prin hotărâre a instanței de revocare a măsurii privative sau restrictive de libertate, prin hotărâre definitivă de achitare sau prin hotărâre definitivă de încetare a procesului penal pentru cauza prevăzută în art.10 alin. 1 lit. j)*”.

Aceste prevederi legale încalcă, în opinia autorului excepției, dispozițiile constituționale ale art.16 referitoare la „*Egalitatea în drepturi*” și ale art. 21 privind „*Accesul liber la justiție*”.

Examinând excepția, Curtea constată că asupra constituționalității dispozițiilor art. 504 alin. 3 din Codul de procedură penală, în raport de normele constituționale care consacră accesul liber la justiție, s-a mai pronunțat în jurisprudența sa. Astfel, în Decizia nr. 417 din 14 octombrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.044 din 11 noiembrie 2004, Curtea, constatând că textul de lege criticat este „o concretizare a principiului constituțional prevăzut de art. 52 alin. (3) din Constituție, conform căruia «*Statul răspunde patrimonial pentru prejudiciile cauzate prin erorile judiciare. Răspunderea statului este stabilită în condițiile legii [...]*» și, pe cale de consecință, realizarea dreptului la repararea de către stat a pagubei cauzate prin erorile judiciare are loc în condițiile legii”, a reținut că prevederile art. 504 alin. 3 din Codul de procedură penală „nu numai că nu îngrădesc accesul liber la justiție, ci instituie tocmai normele procedurale necesare exercitării acestui drept, fiind în deplină concordanță și cu dispozițiile constituționale ale art. 126 alin. (2), în temeiul cărora procedura de judecată este prevăzută numai prin lege”.

De asemenea, Curtea a statuat în aceeași decizie că „reglementarea expresă a actelor procedurale prin care se constată încălcarea libertății individuale nu este de natură a limita accesul liber la justiție al acelor persoane care nu se regăsesc în unul din cazurile enumerate în art. 504 alin. 3, acestea având posibilitatea de a-și valorifica dreptul în justiție pe alte căi legale. Orice persoană interesată se poate adresa justiției, dar în condițiile legii și urmând procedura prevăzută de lege”.

S-a mai arătat că, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a statuat în mod constant că liberul acces la justiție semnifică faptul că orice persoană poate sesiza instanțele judecătorești în cazul în care consideră că drepturile, libertățile sau interesele sale legitime au fost încălcate, iar nu faptul că acest acces nu poate fi supus niciunei condiționări, competența de a stabili

regulile de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești revenindu-i legiuitorului, fiind o aplicare a dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 126 alin. (2). De altfel, în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului s-a reținut că o caracteristică a principiului liberului acces la justiție este aceea că nu este un drept absolut (cazul *Ashingdane contra Regatului Unit al Marii Britanii — 1985*). Astfel, acest drept, care cere prin însăși natura sa o reglementare din partea statului, poate fi subiectul unor limitări sau condiționări atât timp cât nu este atinsă însăși substanța sa.

Aceste argumente, care au fundamentat soluția de respingere a excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 504 alin. 3 din Codul de procedură penală, își mențin valabilitatea și în prezenta cauză, întrucât nu au intervenit elemente noi care să justifice schimbarea acestei jurisprudențe a Curții Constituționale.

Curtea constată că nu sunt încălcate nici prevederile art. 16 din Legea fundamentală, deoarece stabilirea actelor de procedură prin care pot fi dovedite cazurile care dau dreptul la repararea pagubei materiale sau a daunei morale în situația

Față de cele arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art.11 alin. (1) lit. A.d) și al art.29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 504 alin. 3 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Lucian Pavel Măgărin în Dosarul nr. 3.297/3/2007 al Tribunalului Caraș-Severin — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 februarie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 79
din 5 februarie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 361 alin. 2 din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 361 alin. 2 din Codul de procedură penală, excepție invocată de Constantin Neacșu în Dosarul nr. 14.041/3/2007 al Curții de Apel București — Secția a II-a penală și pentru cauze cu minori și de familie.

Produs electronic destinat exclusiv informării gratuite a persoanelor fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

condamnărilor pe nedrept sau a privării ori restrângerii de libertate în mod nelegal, nu este de natură să încalce principiul egalității cetățenilor în fața legii, aplicându-se în mod egal tuturor persoanelor vizate de ipoteza normei juridice.

De altfel, autorul excepției nu critică textul art. 504 alin. 3 din Codul de procedură penală pentru ceea ce conține, ci pentru ceea ce nu prevede, respectiv inserarea în conținutul alineatului arătat și a altor situații în care să existe posibilitatea obținerii de despăgubiri. Această critică excedează competenței Curții, întrucât, potrivit dispozițiilor art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, „Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului” și, prin urmare, nu are competența de a completa prevederea legală supusă controlului și nici de a face propuneri de lege ferenda. În acest sens, Curtea Constituțională a statuat în mod constant în jurisprudența sa faptul că nu își poate asuma rolul de a crea, de a abroga sau de a modifica o normă juridică, spre a îndeplini rolul de legislator pozitiv.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Ministerul Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, invocând jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Decizia penală nr. 1.294 din 12 septembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 14.041/3/2007, **Curtea de Apel București — Secția a II-a penală și pentru cauze cu minori și de familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 361 alin. 2 din Codul de procedură penală**, excepția invocată de Constantin Neacșu în dosarul menționat.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia, recurent în cauză, susține că normele criticate sunt

neconstituționale, întrucât înlătură posibilitatea sa de a exercita calea de atac a apelului și de a utiliza instituțiile procesual-penale prevăzute în cadrul acestei căi de atac împotriva încheierii prin care instanța de fond a dispus îndreptarea neregularității din actul de sesizare, reținând că, în cauză, Constantin Neacșu nu are calitate de parte civilă. Se arată că, nemaivând calitate de parte în proces ca urmare a acestei soluții, autorul excepției nu mai are posibilitatea de a lua cunoștință de momentul terminării cercetării judecătorești, precum și de data și conținutul sentinței penale pe care are interesul legitim să o atace.

Curtea de Apel București — Secția a II-a penală și pentru cauze cu minori și de familie opinează că excepția este neîntemeiată. Arată că „inexistența unei asemenea reglementări ar conduce la situația în care, după fiecare termen de judecată, ar trebui așteptată epuizarea unui ciclu procesual, în sensul că fiecare încheiere ar putea fi atacată cu apel și recurs, ceea ce ar conduce la blocarea activității de judecată din cauza imposibilității fixării unor termene de judecată ferme, și cu afectarea principiului celerității”.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, decizia de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, invocând și jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că prevederile criticate nu încalcă dispozițiile constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând decizia de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 361 alin. 2 din Codul de procedură penală, excepție invocată de Constantin Neacșu în Dosarul nr. 14.041/3/2007 al Curții de Apel București — Secția a II-a penală și pentru cauze cu minori și de familie.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 februarie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Marieta Safta

judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie art. 361 alin. 2 din Codul de procedură penală, potrivit căruia „Încheierile date în primă instanță pot fi atacate cu apel numai o dată cu fondul”.

Se susține că acest text de lege încalcă prevederile constituționale ale art. 21 alin. (1) și (3) privind liberul acces la justiție și dreptul la un proces echitabil, precum și pe cele ale art. 129 privind folosirea căilor de atac. Se invocă, totodată, prevederile art. 6 și 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor și libertăților fundamentale, privind dreptul la un proces echitabil și dreptul la un recurs efectiv.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că s-a mai pronunțat în jurisprudența sa asupra constituționalității textului de lege criticat în prezenta cauză, în raport de aceleași dispoziții din Legea fundamentală, precum și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În acest sens sunt, de exemplu, Decizia nr. 554 din 16 decembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 37 din 12 ianuarie 2005, și Decizia nr. 32 din 24 februarie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 222 din 19 mai 2000, prin care Curtea, pentru considerentele acolo reținute, a respins excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 361 alin. 2 din Codul de procedură penală.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția pronunțată anterior de Curte, precum și considerentele care au fundamentat-o sunt valabile și în prezenta cauză.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 80

din 5 februarie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 și art. 278¹ alin. 8 lit. c) din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 278, cu denumirea marginală *Plângerea contra actelor procurorului*, și ale art. 278¹ alin. 8 lit. c) din Codul de procedură penală, cu denumirea marginală *Plângerea în fața judecătorului împotriva rezoluțiilor sau ordonanțelor procurorului de netrimite în judecată*, așa cum a fost modificat prin art. 1 pct. 139 din Legea nr. 356/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 677 din 7 august 2006.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, sub aspectul unor critici similare, s-a mai pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor art. 278 și art. 278¹ alin. 8 lit. c) din Codul de procedură penală.

Astfel, de exemplu, prin Decizia nr. 237 din 20 martie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 263 din 19 aprilie 2007, Curtea a statuat că prevederile de lege criticate „nu conțin nicio dispoziție de natură să știrbească independența procurorului, consacrată, între altele, de art. 3 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, potrivit căruia «*Procurorii numiți de Președintele României se bucură de stabilitate și sunt independenți, în condițiile legii*». În plus, conform art. 132 alin. (1) din Constituție, procurorii își desfășoară activitatea potrivit principiilor *legalității, imparțialității și controlului ierarhic*. [...]

Textele de lege criticate conțin dispoziții de procedură judiciară pe care legiuitorul are competența să le adopte, potrivit prevederilor art. 126 alin. (2) din Constituție, fără ca prin aceasta să fie încălcate normele și principiile consacrate prin Legea fundamentală.

Susținerea autorului excepției, în sensul că art. 278 alin. 1 din Codul de procedură penală contravine prevederilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, este nefondată, deoarece, tocmai în virtutea dreptului la un proces echitabil, orice persoană care apreciază că prin actul procurorului s-a adus o vătămare intereselor sale legitime poate face plângere la procurorul ierarhic superior”.

Dispozițiile art. 278, împreună cu cele cuprinse în art. 278¹ din Codul de procedură penală, au instituit posibilitatea cenzurării actelor procurorului de către instanțele judecătorești, asigurând prin aceasta accesul la justiție al persoanelor nemulțumite de soluțiile date de procuror în faza de urmărire penală a procesului penal. Aceste prevederi nu contravin actului normativ internațional invocat de autorul excepției, părțile având posibilitatea să își apere drepturile și interesele în cursul judecății, prin mijloacele prevăzute de lege și cu respectarea tuturor garanțiilor procesuale.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 și art. 278¹ alin. 8 lit. c) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Ion Sandu în Dosarul nr. 17.199/281/2006 al Judecătoriei Ploiești.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, făcând referire la jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 18 septembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 17.199/281/2006, **Judecătoria Ploiești a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 și art. 278¹ alin. 8 lit. c) din Codul de procedură penală**, excepție invocată de Ion Sandu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale, fără a se indica articolul, precum și dispozițiile art. 6 paragraful 1 referitoare la dreptul părților la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În acest sens, arată că textele de lege criticate sunt neconstituționale, deoarece procurorul care soluționează plângerea nu este independent în sensul prevăzut de art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Judecătoria Ploiești consideră că excepția de neconstituționalitate este întemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul, invocând jurisprudența Curții Constituționale în materie, consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că prevederile legale criticate nu încalcă dispozițiile constituționale invocate de autorul excepției.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

Față de cele arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 și art. 278¹ alin. 8 lit. c) Codul de procedură penală, excepție ridicată de Ion Sandu în Dosarul nr. 17.199/281/2006 al Judecătoriei Ploiești.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 februarie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 81 din 5 februarie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215 alin. 3 din Codul penal

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215 alin. 3 din Codul penal, excepție ridicată de Lăcrămioara Roznovăț în Dosarul nr. 7/121/2005 al Curții de Apel Galați — Secția penală.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, făcând referire la jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 13 septembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 7/121/2005, **Curtea de Apel Galați — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215 alin. 3 din Codul penal**, excepție invocată de Lăcrămioara Roznovăț.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile legale menționate încalcă libera inițiativă și liberul acces la activitățile economice consacrate prin dispozițiile art. 45 din Constituție.

Curtea de Apel Galați — Secția penală consideră că excepția de neconstituționalitate este nefondată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul, invocând jurisprudența Curții Constituționale în materie, consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că prevederile legale criticate nu încalcă dispozițiile constituționale invocate de autorul excepției.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 215 alin. 3 din Codul penal, care au următorul conținut: *„Inducerea sau menținerea în eroare a unei persoane cu prilejul încheierii sau executării unui contract, săvârșită în așa fel încât, fără această eroare, cel înșelat nu ar fi încheiat sau executat contractul în condițiile stipulate, se sancționează cu pedeapsa prevăzută în alineatele precedente, după distincțiile acolo arătate.”*

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prin dispozițiile legale criticate sunt încălcate prevederile constituționale ale art. 45 referitoare la *Libertatea economică*.

Examinând excepția de neconstituționalitate, se constată că asupra constituționalității dispozițiilor art. 215 alin. 3 din Codul penal, sub aspectul aceluiași critici de neconstituționalitate ca și în prezenta cauză, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 391 din 12 iulie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 707 din 5 august 2005, și, mai recent, prin Decizia nr. 717 din 13 septembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 711 din 22 octombrie 2007, în sensul respingerii acesteia.

Cu acel prilej, Curtea, invocând jurisprudența sa anterioară, a reținut că alin. 3 al art. 215 din Codul penal incriminează înșelăciunea ca o gravă faptă antisocială contra patrimoniului, constând în înșelarea încrederii participanților la raporturile juridice patrimoniale, fapt absolut intolerabil în cadrul acestora. De altfel, în toate sistemele de drept înșelăciunea ori escrocheria este o faptă incriminată și sever sancționată.

Cu privire la încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 45 referitoare la *Libertatea economică*, s-a reținut că, așa cum rezultă chiar din conținutul textului criticat, elementul material al infracțiunii de înșelăciune are drept premisă o acțiune și,

Față de cele arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

respectiv, o omisiune care induce cocontractantul într-o eroare determinantă la încheierea ori executarea actului. Dacă eroarea nu ar fi existat, contractul nu s-ar fi încheiat sau executat în condițiile respective. Prin urmare, nu poate fi confundată infracțiunea de înșelăciune cu neexecutarea unei obligații contractuale. De aceea invocarea dispozițiilor constituționale menționate este nepertinentă.

Cele statuate prin deciziile menționate își mențin valabilitatea, întrucât în prezenta cauză nu au intervenit elemente noi care să justifice schimbarea jurisprudenței Curții.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215 alin. 3 din Codul penal, excepție ridicată de Lăcrămioara Roznovăț în Dosarul nr. 7/121/2005 al Curții de Apel Galați — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 februarie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 85
din 5 februarie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Circinus” — S.R.L. din Lugoj în Dosarul nr. 245/252/2007 al Tribunalului Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, făcând referire la jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Produs electronic destinat exclusiv informării gratuite a persoanelor

fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

Prin Încheierea din 10 septembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 245/252/2007, **Tribunalul Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999**, excepție invocată de Societatea Comercială „Circinus” — S.R.L. din Lugoj într-o cauză având ca obiect soluționarea plângerii împotriva procesului-verbal de contravenție prin care i s-au aplicat sancțiuni contravenționale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile art. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 contravin prevederilor art. 16, 20, 21, 24, 45, 53 și 135 din Constituție, deoarece „măsura suspendării activității unui agent economic pe o perioadă de 3 luni ține exclusiv de voința agentului constatat, fiind aplicată fără discernământ de către acesta, neexistând un termen minimal sau maximal al duratei sancțiunii complementare. Mai mult, termenul de 3 luni este situat în afara unui control judecătoresc, câtă vreme judecătorului investit cu soluționarea cauzei nu i se permite să aprecieze asupra necesității aplicării unei astfel de măsuri și mai ales asupra duratei.

Tribunalul Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului

și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul, invocând jurisprudența Curții Constituționale în materie, consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că prevederile legale criticate nu încalcă dispozițiile constituționale invocate de autorul excepției.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și art. 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 75 din 21 ianuarie 2005, cu modificările și completările ulterioare, care au următorul cuprins: „(1) *Neîndeplinirea obligației operatorilor economici prevăzuți la art. 1 de a se dota cu aparate de marcat electronice fiscale la termenele prevăzute la art. 6 atrage și suspendarea activității unității până la momentul înlăturării cauzelor care au generat aceasta.*”

Față de cele arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Circinus” — S.R.L. din Lugoj în Dosarul nr. 245/252/2007 al Tribunalului Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 februarie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București, C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru vânzări și relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 160316